

man i åbenhedens navn altså simpelt hen er nødt til at fremlægge de oplysninger, som Europa-Parlamentet ønsker. Jeg synes, at Rådet skal besinde sig og lade være med at køre en unødigt magtkamp på det her og simpelt hen få fremlagt de oplysninger. Det tror jeg vil være i alles interesse. Det er i hvert fald, hvis man vil påberåbe sig, at man går ind for åbenhed, helt nødvendigt at gøre det.

Så jeg håber virkelig, at den danske finansminister vil tage sin lille rejsetaske i hånden og så være aktiv for at få det her løst og sige til de andre 26 i Rådet, at nu skal det her altså løses.

Jeg ser frem til, at vi ret hurtigt kan lave en beretning.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører, og så er det fru Helle Sjelle som ordfører for De Konservative.

Kl. 18:41

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Først og fremmest tak til finansministeren for hans redegørelse for regeringens holdning til Enhedslistens forslag, der går ud på at pålægge regeringen at arbejde aktivt for, at Rådet for EU giver alle oplysninger om sit regnskab til Europa-Parlamentet forud for Europa-Parlamentets gennemgang af EU-budgettet.

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at vi stemmer imod beslutningsforslaget. For at forklare, hvorfor vi gør det, vil jeg gerne henvise til baggrunden for forslaget. Baggrunden er Europa-Parlamentets irritation over, at Rådet har afvist at give skriftlige og formelle svar på en række spørgsmål, der vedrører Rådets budget. Rådets afvisning skyldes altså, at dechargekontakterne med Europa-Parlamentet i sager om Rådets budget hidtil har været uformelle. Nu ønsker Europa-Parlamentet pludselig at formalisere kontakten vedrørende Rådets budget.

Vi Konservative mener, at der er tre væsentlige problemer forbundet med Europa-Parlamentets ønske.

For det første er det en ændring af den såkaldte gentlemanaftale fra 1970, som der også var andre, der omtalte her. Det er en aftale, der jo indebærer, at Europa-Parlamentet og Rådet afholder sig fra indblanding i hinandens administrative budgetter. En aftale er jo en aftale, og begge parter skal selvfølgelig være enige om at ændre den.

For det andet står der ikke noget i traktaterne om, at Europa-Parlamentet skal tage stilling til

Rådets budget. Vi Konservative mener, at ændringer af EU-institutionernes kompetencer skal ske demokratisk, ikke gennem magtkampe og trusler om ikke at ville godkende det samlede budget, som det jo sker i det her tilfælde.

For det tredje og sidste indeholder Revisionsrettens årsberetning ingen kritik af Rådets budgetgennemførelse. Der er altså ikke solide, saglige argumenter for at kritisere Rådets budget.

Når det er sagt, mener vi Konservative, at åbenhed og gennemsigtighed er et gode, også når det handler om EU's budgetter. Derfor mener vi også, at regeringen bør overveje at arbejde for en ændring af proceduren mellem Rådet og Europa-Parlamentet på det her område. På den måde vil en eventuel ændring ske inden for rammerne af traktaten, der er demokratisk vedtaget, og ikke gennem en tilfældig praksis.

Kl. 18:43

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak, der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 18:43

Per Clausen (EL):

Jeg syntes, det var lidt svært helt at forstå, hvad der var De Konservatives synspunkt. På den ene side var de imod alle de tanker, der ligger i det her forslag, imod Parlamentets forsøg på at lægge pres på Rådet. På den anden side forstod jeg det på den måde, at fru Helle Sjelle vil opfordre finansministeren til at arbejde for, at Rådet gør det, som Parlamentet har bedt om.

Betyder det, at kernen i det her er, at fru Helle Sjelle, når det kommer til stykket, vil være villig til at lave en beretning – sammen med det, der jo tegner sig som et flertal i Folketinget – som har præcis det samme indhold som vores beslutningsforslag?

Kl. 18:44

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ordføreren.

Kl. 18:44

Helle Sjelle (KF):

Det må vi jo se på. Jeg synes bare, at man selvfølgelig bør overveje, om der er mulighed for at ændre praksis mellem Rådet og Parlamentet. Jeg mener også, at det skal ske på en ordentlig måde og ikke sådan, at man bare siger, at man har det samme synspunkt som Parlamentet, og man på den måde truer Rådet med, at man nu vil have ændret de her ting. Det synes jeg ikke er en ordentlig måde at gøre det på.